

nantsloven, kunde have været heldigere affattede, idet de vel kunde give Udvalget Anledning til at antage, at det kun eller i alt Fald væsentligt var den Betragtning, som havde foranlediget Forlangendet om en Forhøjelse af de 180,000 Kr. til 188,000 Kr. Dersom jeg havde haft et bestemt Indtryk i den Konference, jeg har haft med det ærede Udvalg, af, at Udvalgets Flertal vilde fastholde Forslaget om en Nedsættelse af Summen med 8,000 Kr., skulde jeg allerede dengang være fremkommen med en udbrøjl Redegjørelse for den Maade, hvorpaa dette Beløb 188,000 Kr. agtedes anvendt. Da det imidlertid ikke var Tilfældet, maa jeg nu her i Salen søge at give saadanne Oplysninger, som jeg maa antage, ville kunne bevæge saavel Udvalget som Thinget til at følge mit Forslag og ikke vedtage Nedsættelsen. Af den Sum, som hidtil har været 180,000 Kr., udredes ikke alene Lønninger til de i Anmærkningerne angivne Lødbemændsmænd, men ogsaa til Koersbejente, Pastuskarle, Fyrbødere og flere Andre. Det er en ikke ganske lille Stab, som lønnes deraf. For Diebliffet er Tallet ikke mindre end 232, som lønnes med fra 240 Kr. og opad aarligt, foruden 12, som lønnes med en mindre Løn, det vil sige, man kan egentlig ikke kalde det en Løn for ydet Arbejde, thi den Slags Vederlag, som gaar ned til 100 Kr. om Aaret, kan dog ikke betragtes som en Løn for en Mand's Arbejde men snarere som Noget, der ydes en Mand i Overgangen fra Læretiden til nyttigt Arbejde; paa den Maade maa det snarest betragtes. Jeg skal kun holde mig til de først nævnte 232 Personer, som ere lønede med 240 Kr. og derover. Gjennemsnitslønnen for disse bliver lidt over 700 Kr. Til disse Lønninger medgaar lidt over 171,000 Kr., og endvidere lønnes endnu af denne Sum to konstituerede Assistentter, det vil sige to, som bleve afsigede ved den nye Lødbemændslov. Resten er efterhaanden rykket op i de faste Pladser; men der er endnu to tilbage, som man selvfølgelig ikke har affædiget, men som gjøre Medhjælperbetjente og faae Vederlag derved. Endvidere udredes deraf Honorar til teknisk Medhjælp og saa de nødvendige Beløb til ekstraordinære Konstitutioner i Aarets Løb. Det Hele, som hertil medgaar, kan udredes af de 180,000 Kr., idet det kun naar op til lidt over 179,000 Kr. Men det, som man har villet opnaa ved den foreslåede Bevilling af 8,000 Kr., er for det Første, som forudsat ved Loven om Kontorholdsgodtgjørelse ved Lødbemændet, at Kontorholdsgodtgjørelsen bortfalder for Chefen for Skibsregistrerings- og Maalings-Kontoret, idet man ønskede en Medhjælp til ham ydet igjennem Lødbemændets Medhjælperbetjente; derved lære de ogsaa denne Forretning at kjende. Det var ligefrem Forudsætningen, at istedetfor Kontorholdsgodtgjørelse skulde denne Mand have, hvad jeg vil kalde Kontorhold in natura, idet

han fik Medhjælperbetjente til sin Assistance. Dertil medgaar 3 Gange 800 Kr., er 2,400 Kr. En anden Udgift, som er kommen til, er til Oprettelse af den sælles Karantæne- og Lødbemændstation ved haade Dag- og Natbetjente paa den nye Kai ved Langelinie, og dertil vil medgaar ialt 1,300 Kr. Disse to Forsøgelses af Udgiften maa betegnes som ganske nødvendige. Det altsaa aldeles nødvendige Behov paa denne Konto vilde blive omtrent 183,000 Kr. Naar der igrønt er forlangt 8,000 Kr. mere end hidtil istedetfor blot disse 3,000 Kr., saa hidrører det fra, at man har troet at maatte søge at sætte sig istand til at kunne forsøge disse meget beskædne Lønninger til Medhjælperbetjente. Jeg angav før, at, for hvad der kan betragtes som egentlig Medhjælp, er Gjennemsnitslønnen kun omtrent 700 Kr. Dersom det ærede Udvalgs Flertal vil fastholde Forslaget om en Nedsættelse af 8,000 Kr., og Thinget vil følge det, saa haaber jeg ialtsald, at denne Afstemning ikke maa gives en anden Betydning, end at man derigjennem vil en Tilfjendegivelse af, at man ikke vil bevilge Forhøjelsen paa den Motivering eller ialtsald alene paa den Motivering, som er angiven i Anmærkningerne, for at forsøge Medhjælperbetjenternes Antal i samme Forhold, som Assistenternes er formindsket, men at man mellem anden og tredje Behandling vil konferere med Finantsministeren om igjen at forhøje Posten, helst med det fulde Beløb 8,000 Kr., for at sætte mig istand til at forsøge de beskædne Lønninger, eller idetmindste med det, som jeg maa betragte som det absolut Forsøgnede; det bliver en Forsøgelse af 3,000 Kr. Som sagt, det skulde glæde mig, om disse noget udsærlige Oplysninger, som jeg ikke troede det nødvendigt at fremkomme med i Udvalget, maatte være tilstrækkelige til, at Udvalgets Flertal allerede nu vilde frasælde sit Forslag om at indskrænke Summen med de 8,000 Kr.; men dersom det fastholder sit Forslag, og Thinget vedtager det, haaber jeg, at det ialtsald maa være med Tilfjendegivelse fra Flertalsordførers Side af, at man vil tage Sagen under fornyet Overveielse og konferere med mig mellem anden og tredje Behandling om, med hvilken Sum Beløbet kan forsøges, thi Noget maa det forsøges. — Endringsforslaget Nr. 160 skal jeg ikke indvende Noget imod, ikke blot fordi den ærede Ordfører har udtalt, at Meningen ikke er definitivt at ville negte dette Beløb, men at det kun er en Udsettelse, men ogsaa fordi jeg selv har faaet nogen Tvivl om, at det vilde være rigtigt at bebygge den Plads, som er angiven i Forslaget, ydeligere, før end man er kommen til et Resultat om, hvorvidt det vilde være rigtigt at søge at give denne Plads i Forbindelse med de tilfjendende Pladser en anden Anvendelse. Jeg sigter her til Tanken om at tilveiebringe et større Frilageretablisement paa Lødbemændspladsen i Forbindelse med de tilfjendende Pladser, end det,